

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRU MARIES BAUTASTEEN VED RØNNEBÆKSHOLM

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 31.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088726272/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fru Mariæ Bøtasteen

men hun var det ikke fordi hun afskaffede Hoveriet, bortskænkede Jagtretten og solgte Huse og Gaarde for Røveriøb, men hun gjorde alt dette og meget mere, fordi hun var en sjelden stor, ædel og elskelig Dannekvinde. Naar hun derfor enten blev rost eller lastet for de store Opoffrelser, hun gjorde til Bøndernes Opkomst i hendes Kreds, da pleiede hun at sige: det er meget uforskyldt, thi Gud veed, jeg gjør det hverken for at roses i Aviserne eller for at bevise min Dydighed eller for at ærgre eller fordunkle Nogen, jeg gjør det kun, fordi det i vore pinagtige Tider baade er klogeest at skille sig ved hvad man dog ikke længer kan have nogen rigtig Sikkerhed paa eller Glæde af, og fordi det jo maa være alle Danske Hjerter en Trang at gjøre hvad man kan til et godt Forlig og et fast Forbund mellem dem, der har mindre og dem, der har meer af Guds grønne Jord og har Fornøielse af at eie den, see den blomstre og bære Frugt, saa de dog engang igien, som det ægte Danske Folk, gjør fælles Sag mod alt det Penne-Slikkeri, Studenteri og storagtige Stoddervæsen, som ellers vil ødelægge al menneskelig Frihed og Selvstændighed, al ædel Stoltthed, Ære og Værdighed.

Saaledes talde og saaledes tænkte Fru Marie til Rønnebæksholm, thi man maa vide, hun var saa stolt en Adels-Fruer, som nogen kiæk Ridder fra Valdemars-Tiden vilde taget i Favn, hun var ikke lappet sammen af Ridder-Romaner og Vaaben-Bøger, men fremsprunget lyslevende og blank af Støbningen, altsaa skabt til at være hvad hun ønskede, og modig til at vise hvad hun var, ligegyldig ved hvad Verden derom vilde tænke eller sige.

Saadanne stolte Adels-Fruer er hverken følsomme eller blødsødne, eller bange for en muelig »Tvangs-Lov«, og Fru Marie var heller ingen af Delene, saa det var kun ved Selv-Overvindelse, hun bortskænkede Jagtretten og solgte Gaarde og Huse for Røveriøb, skjøndt hun vidste, man i Verden vilde udlæde det enten af Følsomhed eller af Frygt. Hun vilde nemlig, i værste Fald, godt havt Sind og Mod til at gaae fra Gaard og Grund med tomme Hænder og sige stolt: de har med Uret taget min lovlige Eiendom fra mig, lad dem have den! men mig skal de ikke beherske, mine Fædre vil jeg ikke vanære, deres Skjold vil jeg ikke plette ved at kalde Uretten Ret eller smigre for Usselhed!

Men saadanne stolte Adels-Fruer kan godt være baade men-